

Komentarze Epoch Times na temat Partii Komunistycznej - Część 8

O tym, jak Komunistyczna Partia Chin kultywuje zło

Słowo wstępne

Upadek socjalistycznego bloku przewodzonego przez ZSRR we wczesnych latach '90 XX wieku zaznaczył się upadkiem komunizmu już po upływie wieku. Jednak Komunistyczna Partia Chin (KPCh) nieoczekiwanie przetrwała i nadal kontroluje Chiny, naród stanowi 1/5 światowej populacji. W tym momencie pojawia się nieuniknione pytanie: czy dziś KPCh jest nadal prawdziwie komunistyczna?

Nikt w dzisiejszych Chinach, włącznie z członkami Partii, nie wierzy w komunizm. Po pięćdziesięciu latach socjalizmu KPCh wprowadziła prywatność i nawet posiada rynek papierów wartościowych. Ponadto potrzebuje zagranicznego kapitału w celu podjęcia nowych przedsięwzięć, podczas gdy cierpi na tym robotnicy i rolnicy pracujący do granic ich wytrzymałości. Jest to całkowite przeciwieństwo komunistycznym ideałom. Pomimo kompromisu z kapitalizmem KPCh dalej prowadzi autokratyczny kontrol nad mieszkańcami Chin. Poprawiona w 2004 roku konstytucja wciąż sztywno ustanawia: „Chińczycy pochodzą z różnych regionów etnicznych nadal będą przynależą do demokratycznej dyktatury proletariatu i socjalistycznej ciele pod wodzą KPCh i przewodnictwem filozofii marksizmu – leninizmu, ideologii Mao Zedonga, teorii Deng Xiaopinga oraz wartościach zawartych w dziele „Trzy Reprezentacje”.

„Lampart zginął, ale jego skóra jeszcze pozostała” [1]. Z dzisiejszej KPCh pozostała już tylko sama „skóra”. KPCh przywdziała tę skórę i zaczęła ją wykorzystywać do prowadzenia wszystkich dów nad Chinami.

Jaki jest dzisiejszy charakter tej zewnętrznej powłoki otrzymanej w spadku przez KPCh, która stanowi sam trzon organizacji KPCh?

1. Kultopodobne cechy KPCh

Partia Komunistyczna jest przede wszystkim diabelskim kultem, który krzywdzi rodzaj ludzki.

Chociaż Partia Komunistyczna nigdy nie przedstawiała się jako religia, to można na niej zauważyć wszystkie cechy odpowiadające religii (Tabela I). Na początku jej założenia odnosiła się do marksizmu jako absolutnej prawdy w wiecie. Nabo nie oddawała cze

Revolucja Kulturalna była okresem, w którym „słońce było najczerniejsze” a „świat był najczarniejszy”. Wszyscy musieli studiować prace Mao. (Getty Images)

Marksowi traktuj c go jako swego boga i nawoływała ludzi, by wł czyli si w długoletni walk o zbudowanie „komunistycznego nieba i ziemi”.

Tabela 1: Religijne cechy KPCh

	Podstawowe formy religii	Odpowiedniki religijnych form w KPCh
1	Ko ciół lub podium (mównica)	Wszystkie poziomy komitetu Partii; sposoby gószczenia partyjnych pogl dów si gaj od spotka członków Partii po wszystkie media kontrolowane przez KPCh
2	Doktryny	Marksizm – leninizm, ideologia Mao Zedonga, teoria Deng Xiaopinga, „Trzy Reprezentacje” Jianga Zemina, konstytucja Partii
3	Rytuály inicjacji	Uroczysto , podczas której składane s wieczyste przysi gi lojalno ci wobec KPCh
4	Zaanga owanie w jedn religi	Członek mo e wierzy tylko w Parti Komunistyczn
5	Duchowie stwo	Sekretarze Partii i personel zwi zany z interesami Partii na wszystkich poziomach
6	Oddawanie czci Bogu	Zniesławianie wszystkich bogów i ustanowienie siebie jako nienazwanego „Boga”
7	mier jest pojmowana jako „wznoszenie si ku Niebiosom lub staczenie w otchła piekieln ”	mier jest nazywana „pój ciem na spotkanie z Marksem”
8	Pisma wi te	Teoria i pisma liderów Partii Komunistycznej
9	Kazania	Wszystkie rodzaje spotka ; wypowiedzi liderów
10	Intonowanie wi tych pism; studiowanie lub przenikanie ich zrozumienia	Polityczne studia; rutynowe spotkania grupowe lub zaj cia dla członków Partii
11	Hymny (pie ni religijne)	Pie ni wychwalaj ce Parti
12	Datki	Obowi zkowe opłaty członkowskie; przymusowy przydział rodków z bud etu rz dowego, co oznacza wykorzystanie przez Parti pieni dzy pochodz ych z ludzkiej krwi i potu.
13	Kary dyscyplinarne	Kary według partyjnej dyscypliny si gaj od aresztu domowego, ledztwa oraz wydalenia z Partii, do miertelnych tortur, a nawet wyrz dzania krzyw d znajomym i przyjaciółom

Partia Komunistyczna znac co si ró ni od jakichkolwiek prawych religii. Wszystkie klasyczne religie wierz w Boga i dobro oraz s przeznaczone do instruowania ludzko ci odno nie moralno ci w celu zbawiania dusz. Komunistyczna Partia nie uznaje wiary w Boga i przeciwstawia si tradycyjnej moralno ci.

Wszystko, co zrobiła Partia Komunistyczna, mówi samo za siebie, e jest kultem zła. Doktryny Partii Komunistycznej s oparte na walce klas, gwałtownej rewolucji oraz dyktaturze proletariatu, co w efekcie doprowadziło do tak zwanej „komunistycznej rewolucji” przepelnionej rozlewem krwi i przemoc . Czerwony terror pod wodz komunizmu utrzymywał si przez prawie wiek, przynosz c katastrofy tuzinom krajów wiata kosztem dziesi tek milionów istnie ludzkich. Komunistyczna wiara, która stworzyła piekło na ziemi, jest niczym innym jak najpodlejszym kultem na wiecie.

Cechy Partii Komunistycznej mo na stre ci pod sze cioma nagłówkami zamieszczonymi poni ej:

1. Preparowanie doktryn i eliminacja dysydentów

Partia Komunistyczna utrzymuje, e marksizm jest jej jedyn religijn doktryn , któr wywysza jako niezmienn prawd . Doktryny Partii Komunistycznej nie uwzgl dniaj dobroci i tolerancji. Przeciwnie, s przepelnione arogancj . Marksizm był produktem wst pnego okresu kapitalizmu, kiedy wydajno była niska, a nauka nie była jeszcze rozwini ta. Nie było w nim adnego prawidłowego zrozumienia relacji pomi dzy ludzko ci a społecze stwem lub ludzko ci a natur . Na nieszcz cie, ta heretycka ideologia rozwin ła si w powszechny ruch komunistyczny i zacz ła krzywdzi ludzki wiat ju cały wiek przed jej odrzuceniem, kiedy ludzie si przekonali, e jest zupełnie bł dna w praktyce.

Liderzy Partii, ju od czasów Lenina, ci gle wnosili poprawki do doktryn kultu. Poczwszy od leninowskiej teorii gwałtownej rewolucji do teorii Mao Zedonga o ci głej rewolucji pod dyktatur proletariatu, a do „Trzech Reprezentacji” Jianga Zemina, historia Partii Komunistycznej jest po brzegi wypelniona podobnymi heretyckimi teoriami i bł dnymi przekonaniem. Pomimo, e w praktyce powy sze teorie b d ce jednocze nie wewn trznie sprzeczne stale prowadziły do katastrof, Partia Komunistyczna wci twierdzi, e s powszechnie poprawne i nadal zmusza ludzi do studiowania jej doktryn.

Eliminowanie dysydentów jest najefektywniejszym sposobem rozprzestrzeniania doktryny diabelskiego kultu komunizmu. Poniewa doktryna i zachowanie tego złego kultu s zbyt absurdałne, Partia Komunistyczna zmusza ludzi do jej zaakceptowania, kład c nacisk na przemoc, eliminuj c dysydentów. Po tym jak KPCh urosła w sił w Chinach, zainicjowała reform agrarn w celu wyeliminowania klasy wła cicieli ziemnych, socjalistyczn reform w przemy le i handlu w celu wyeliminowania kapitalistów, ruch przeprowadzania czystek w ród reakcjonistów, w celu wyeliminowania tradycyjnych religii i urz dników, którzy sprawowali rz dy zanim komuni ci przeje li władz , ruch antyprawicowy, powołany do ycia, aby wyciszy intelektualistów i Rewolucj Kulturaln maj c wykorzeni tradycyjn chi sk kultur . KPCh była w stanie zjednoczy Chiny pod rz dami diabelskiego komunistycznego kultu i doprowadzi do sytuacji, w której ka dy czyta Czerwon Ksi eczk , wykonuje tak zwany „taniec lojalno ci” i „prosi Partii o wydanie polecenia o poranku melduje ich wykonania do Partii o zmierzchu”. W okresie wladania Mao i Denga, KPCh stwierdziła, e Falun Gong, tradycyjna praktyka kultuwowania, która zakłada wiar w Prawd , Miłosierdzie i Tolerancj , mogłaby

rywalizowa ze ni o masy ludzkie. W zwi zku z powy szym, zaplanowano proces wykorzeniania Falun Gong i zainicjowano ludobójcze prze ladowania Falun Gong, które trwaj do dzisiaj.

2. Propagowanie oddawania czci przywódcy i poglądom supremacyjnym

Portrety liderów Partii Komunistycznej od Marksa do Jianga Zemina s demonstracyjnie wystawione na pokaz, by oddawa im cze . Absolutny autorytet liderów Partii Komunistycznej nie znosi sprzeciwu. Mao Zedong został ustanowiony „czerwonym sło cem” i „wielkim wyzwolicielem”. Partia wypowiadała si nadmiernie wygórowanym tonem o jego pismach, mówi c, e „jedno zdanie równa si 10 000 zwykłych zda ”. Jako „zwykły członek Partii”, Deng Xiaoping raz zdominował chi sk polityk jako najwy szy zwierzchnik. Teoria „Trzy Reprezentacje” Jianga Zemina, zawiera zaledwie ponad 40 znaków, wliczaj c w to równie znaki interpunkcyjne, ale Czwarta Sesja Plenarna KPCh rozgłosiła powy sze teorie jako „przynosz ce kreatywn odpowied na pytania takie jak: Czym jest socjalizm? Jak tworzy socjalizm? Jaki rodzaj Partii budujemy i jak budowa Partii ?” Pó niej Partia wyra ała si w szokuj cy sposób o my lach zawartych w „Trzech Reprezentacjach”, chocia w tej kwestii faktycznie fałszowała je, twierdz c, e s one kontynuacj i rozwini ciem marksizmu i leninizmu, my li Mao Zedonga oraz teorii Deng Xiaopinga.

Niczym nieusprawiedliwione masowe mordy stalinowskie na niewinnych ludziach, katastrofalna Rewolucja Kulturalna rozpocz ta przez Mao Zedonga, wydanie rozkazu rozpocz cia masakry na placu Tiananmen przez Deng Xiaopinga i trwaj ce prze ladowania Falun Gong rozpocz te pod rz dami Jiang Zemina s przera aj cymi rezultatami heretyckiej dyktatury Partii Komunistycznej.

Z jednej strony KPCh postuluje w swej konstytucji: „Cała władza w Chi skiej Republice Ludowej nale y do ludzi. Organy, poprzez które lud sprawuje władz , to Narodowy Kongres Ludowy i lokalne ludowe kongresy na ró nych poziomach”. „ adna organizacja ani jednostka nie mo e cieszy si przywilejem bycia ponad konstytucj i prawem.”[2] Z drugiej strony, statut KPCh zastrzega, e KPCh jest rdzeniem przywództwa w specyficznie chi skiej idei socjalistycznej i jest nadrz dna w stosunku do pa stwa, jak i narodu. Przewodnicz cy Stałego Komitetu Narodowego Kongresu Ludowego wygłosił „wane przemówienia” w kraju twierdz c, e Narodowy Kongres Ludowy, najwy szy organ władzy pa stwowej musi by wierny kierownictwu KPCh. Według zasady KPCh o centralizmie demokratycznym cała Partii musi by posłuszna Centralnemu Komitetowi Partii. Obna one do cna to, na co Narodowy Kongres Ludowy rzeczywi cie nalega, to dyktatura sekretarza generalnego, która z kolejno ci chroniona jest w formie ustawodawstwa.

3. Pranie mózgu przemocą, kontrola umysłu, ścisła organizacja i niemożność rezygnacji z członkowstwa

Organizacja KPCh jest niezwykle cista: przed przyst pieniem do Partii wymagane jest posiadanie poparcia od dwóch członków Partii; nowy członek musi przyrzec, e b dzie na zawsze lojalny wobec Partii odk d zostanie przyj ty; członkowie Partii musz płaci skłładki członkowskie, uczestniczy w zaj ciach organizacji i uczestniczy w grupowych zebraniach i obradach. Organizacje Partii penetruj wszystkie poziomy rz du. Podstawowe organizacje KPCh s w ka dej wiosce, mie cie i s siedztwie. KPCh kontroluje nie tylko członków Partii

i interesy Partii, ale także tych, którzy nie są jej członkami, ponieważ całkowity reżim musi „podlegać przewodnictwem Partii”. W latach trwania okresu walk klasowych, „kapłani” należą do religii KPCh, a dokładnie partyjni sekretarze wszystkich poziomów nie mogli sobie wyobrazić, co innego mogliby czynić ni dyscyplinowa ludzi.

„Krytycyzm i samokrytycyzm” podczas spotkań Partii służy jako powszechny, niekiedy szorstki sposób kontroli umysłów członków Partii. Od czasu powstania KPCh założyła mnóstwo ruchów politycznych w celu dokonywania „czystek wśród członków Partii”, „oczyszczania atmosfery w Partii”, „pojęcia zdrajców”, „przeprowadzania czystek przeciwko anty-bolszewickim korpusom (Korpus AB) [3]”, „dyscyplinowania Partii” i okresowego testowania „zmysłu natury Partii” – poprzez stosowanie przemocy i terroru, aby sprawdzić oddanie dla Partii i żeby się przekonała, czy jej członkowie na zawsze będą dotrzymywali jej kroku.

Wstąpienie w szeregi KPCh jest jak jednorazowe podpisywanie kontraktu sprzedania ciała i duszy. Partia, posiadając reguły będące zawsze powyżej praw narodu, może wydrzeć ciało jej członka według własnej woli, podczas gdy jednostkowy członek Partii nie może odejść dobrowolnie z KPCh bez zagrożenia na siebie kary. Rezygnacja z Partii jest rozumiana jako niełojalność i może spowodować straszne konsekwencje. Podczas Rewolucji Kulturalnej, kiedy władzę w KPCh dzierżył absolutny tyran, było jasne, że jeśli Partia chciała cię martwego, mogłaby cię zabić; jeśli Partia chciała cię żywego, nie mogłaby jeszcze umrzeć. Jeśli osoba popełniłaby samobójstwo, uznano by, że uczyniła to „w strachu przed karą ludu za popełnione przez siebie przestępstwa”, a jej rodzina także byłaby wplątana w to i ukarana.

Proces decyzyjny w obrębie Partii działa jak czarna skrzynka; wewnętrzne trzypartyjne potyczki muszą być utrzymywane w absolutnym sekrecie. Wszystkie dokumenty Partii są poufne. Obawiamy się ujawnienia jej zbrodniczych aktów, KPCh najczęściej zatrzymuje dysydentów poprzez oskarżenie ich o „wyjawianie rzeczowych sekretów”.

4. Namawianie do przemocy, rzezi i poświęceń dla Partii

Mao Zedong powiedział, „Rewolucja nie jest przyjemnym towarzyskim, czy pisaniem eseju, czy malowaniem obrazu, czy haftowaniem; nie może być tak wyrafinowana, tak powolna i delikatna, tak umiarkowana, miła, uprzejma, opanowana i wspianym łona. Rewolucja jest powstaniem, aktem przemocy, za pomocą którego jedna klasa obala drugą.” [4]

Deng Xiaoping polecił „Zabijcie 200 tys. ludzi w zamian za 20 lat stabilności.”

Jiang Zemin rozkazał, „Wyeliminuj ich (praktykujących Falun Gong) fizycznie, zniszcz ich reputację i doprowadź ich do bankructwa finansowego.”

KPCh promuje przemoc i zamordowała niezliczone ilości ludzi w czasie swoich poprzednich kampanii politycznych. Szkoli ludzi, by traktowali wroga „tak chłodno jak cię zima.” Czerwona flaga jest rozumiana, jako „zabarwiona na czerwono krwią męczenników.” Partia wielbi kolor czerwony z powodu swojego uzależnienia od krwi i rzezi.

KPCh wystawia „bohaterskie” przykłady do zachowania ludzi do poświęcenia się dla Partii. Kiedy Zhang Side zmarł, pracując w przemyśle do wypalania opium, Mao Zedong sławił jego śmierć, jako niby „ciężką jak Góra Tai [5].” W tym pełnych grozy latach, „odważne słowa” takie jak: „Nie lękaj się ani trudności, ani śmierci” i „Gorzka ofiara wzmacnia mądrą decyzję; musimy zmusić słone i księżyc, by wstąpiły na nowym niebie” stawały się powodem dla aspiracji pośród niesłyszanych braku materialnych zasobów.

Pod koniec lat 70-tych, Vietcong wysłał wojska i obalił re-im Czerwonych Khmerów, który był pielgnowany przez KPCh, popełniwszy wiele trudnych do opowiedzenia zbrodni. Mimo, że KPCh była w ciekła, nie mogła wysłać swych wojsk, by poprze Czerwonych Khmerów, gdy Chiny i Kambodża nie dzieliły wspólnej granicy. W zamian, KPCh rozpoczęła wojnę przeciw Wietnamowi wzdłuż granicy chińsko-wietnamskiej, by ukara Vietcong w imię „samoobrony.” Dziesiątki tysięcy chińskich żołnierzy poświęciło swą krew i życie za walki pomiędzy partiami komunistycznymi. Ich śmierć w rzeczywistości nie miała nic wspólnego z walką w obronie terytorium czy niepodległości. Mimo tego wszystkiego, kilka lat później KPCh w sposób haniebny upamiętniała te bezsensowne ofiary tak wielu naiwnych i całkiem młodych jako „rewolucyjny duch bohaterstwa,” lekceważąc zapożyczając piosenkę „Eleganckie maniery zbrukane krwi.” W 1981 r. zmarło stu pięćdziesiąt cztery członków chińskich, odbijając Górę Faka w Prowincji Guangxi, lecz KPCh lekko oddała ją Wietnamowi po przebiegu granic przez Chiny i Wietnam.

Gdy na początku 2003 roku gwałtowne rozprzestrzenianie się SARS zagrażało życiu wielu ludzi, KPCh chętnie przyjął do pracy wiele młodych pielgniarek. Kobiety te szybko umieszczono w szpitalach, by opiekowały się pacjentami. KPCh wypycha młodych ludzi na najbardziej niebezpieczną linię frontu, celem ustanowienia swego „wspaniałego wizerunku” lub „niełękania się ani trudno ci, ani śmierci.” Jednakże KPCh nie może wytłumaczyć, gdzie wtedy było 65 milionów członków Partii i jaki oni przyniosli wizerunek Partii.

5. Zaprzeczanie wierze w Boga i stłamszenie ludzkiej natury

KPCh popiera ateizm i twierdzi, że religia jest „duchowym opium,” które może odurzyć ludzi. Użyła ona swej władzy do stłamszenia wszystkich religii w Chinach, a następnie uczyniła bóstwo z samej siebie, oddając absolutną władzę nad krajem kultowi KPCh.

W tym samym czasie jak KPCh sabotowała religie, zniszczyła również tradycyjną kulturę. Twierdziła, że tradycja, morale i etyka były feudalne, przesadne i reakcyjne, wyeliminowując je w imię rewolucji. Podczas Wielkiej Rewolucji Kulturalnej panoszące się wszędzie wstrętne zjawiska pogwałciły chińską tradycję: współmałżonkowie oskarżali się nawzajem, uczniowie walczyli się ze swymi nauczycielami, ojcowie i synowie obrócili się przeciwko sobie, Czerwona Gwardia swobodnie zabijała niewinnych ludzi, a rebelianci bili, niszczyli i grabili. To były naturalne konsekwencje stłamszenia ludzkiej natury przez KPCh.

Po ustanowieniu swego reżimu KPCh zmusiła mniejszości narodowe do przyrzeczenia lojalności przywództwu komunistycznemu, poświęcając wytworzone przez nie barwne i bogate kultury etnicznie.

Dnia 4 czerwca 1989 r. tak zwana „Ludowa Armia Wyzwolenia” zmasakrowała wielu studentów w Pekinie. Spowodowało to u Chińczyków całkowitą utratę nadziei co do przyszłości politycznej Chin. Od tego momentu wszyscy ludzie zwrócili swoją uwagę na robienie pieniędzy. Od 1999 r. do dziś KPCh brutalnie przeładowuje Falun Gong, zwracając się przeciwko „Prawdzie, Miłosierdziu i Tolerancji”, powodując tym samym przyśpieszony upadek standardów moralnych.

Od początku tego nowego wieku nowa runda nielegalnego zagrabiania ziemi [6] i przejmowania zasobów finansowych i materialnych [przez skorumpowanych urzędników KPCh w zмовie ze spekulantami] pozbawiła wielu ludzi środków do życia i uczyniła ich bezdomnymi. Liczba ludzi, apelujących do rządu w próbie wyrównania niesprawiedliwości, ostro się zwiąkszyła i konflikty społeczne przybrały na sile. Protesty na duszki są częstym zjawiskiem, brutalnie tłumionym przez policję i siły zbrojne. Faszystowska natura

„Republiki” stała się widoczna, a społeczeństwo utraciło swoje moralne sumienie.

W przeszłości łajdacy nie czynili krzywdy sąsiadom, lub jak głosi przysłowie „ludzie odchodziły od siebie”. W czasach dzisiejszych, kiedy ludzie chcieli by zwrócić się przeciwko komuś, to raczej ich celem stałoby się krewni i przyjaciele, i nazywali by to „mordowaniem znajomych.”

W przeszłości ludność narodowo chińskiej ponad wszystko miała umiłowanie do czystości i dziewictwa, podczas gdy dzisiaj ludzie wyszydzą biednych, ale nie prostytutki. Historia niszczenia ludzkiej natury i moralności w Chinach jest tylko ukazana w poniższej balladzie:

„W latach 50-tych ludzie sobie pomagali,
W latach 60-tych ludzie się wzajemnie zmagali,
W latach 70-tych ludzie się oszukiwali,
W latach 80-tych ludzie troszczyli się tylko o siebie,
W latach 90-tych ludzie wykorzystywali każdego, kogo spotkali.”

6. Zbrojne przejęcie władzy, monopolizacja ekonomii oraz szalone polityczne i ekonomiczne ambicje

Jedynym celem powołania KPCh było przejęcie władzy przez siły zbrojne, a następnie stworzenie systemu własności państwowej, w którym państwo skupia monopol centralnie planowanej ekonomii. Chore ambicje KPCh znacznie przewyższają ambicje zwykłego kultu, który po prostu gromadzi pieniądze.

W kraju publicznej, socjalistycznej własności, rządzonej przez Partię Komunistyczną, organizacje partyjne skupiające wielki władz (to jest komitety partyjne i ich oddziały na różnych poziomach) zostały narzucone na normalną infrastrukturę państwa lub nieregularnie. Władzące organizacje partyjne kontrolują maszynę państwową i ciągną fundusze bezpośrednio z budżetów rządowych na różnych poziomach. Jak wampir, KPCh wysysała z narodu ogromne sumy bogactwa.

II. Szkody spowodowane przez kult KPCh

Gdy zdarzenia, jak zabicie ludzi za pomoc gazu paraliżującego przez Aum Shinri Kyo (Najwyższa Prawda), wzniesienie się do nieba Słonecznej wiary poprzez dokonywanie aktów samobójstwa lub zbiorowe samobójstwo ponad 900 wyznawców „wiary Ludzi” Jimy Jonesa, są wspomniane, każe się się ze strachu i oburzenia. KPCh jednak nie jest kultem zła, który popełnia zbrodnie po tysiąc razy gorsze, wyrządzając krzywdy wielu niezliczonych istot. Tak dzieje się dlatego, że KPCh posiadała następujące unikalne cechy, których zwykłe kultury nie posiadają.

Kult zła stał się religią państwową

W większości krajów, jeżeli nie jesteś zwolennikiem religii, nadal możesz cieszyć się szczęśliwym życiem bez czytania literatury danej religii czy wysłuchiwanie jej zasad. W Chinach jednak, jest niemożliwe, by osoba mogła żyć bez stałego stykania się z doktryną i

propagand kultu KPCh, jako e KPCh odk d przyj ła wadz , zmieniła ten kult zła w religi pa stwów .

KPCh rozpoczyna wpaja swe polityczne kazania ju w przedszkolu i szkole podstawowej. Osoba nie mo e uzyska wy szego wykształcenia lub awansu na wy sze stanowisko bez zdania Egzaminu Politycznego. adne z pyta na Egzaminie Politycznym nie pozwala na niezale ne my lenie. Od osób podchodz ych do tego egzaminu, by zaliczy egzamin, wymaga si wyuczenia na pami standardowych odpowiedzi dostarczonych przez KPCh. Biedni Chi czycy zmuszani s do powtarzania kaza KPCh nawet, gdy s młodzi, w kółko sami si poddaj c praniu mózgu. Gdy osoba z kadry ma awansowa na wy sze stanowisko w rz dzie, niezale nie, czy jest członkiem KPCh, czy nie, musi ucz szcza do Szkoły Partyjnej. Nie otrzyma ona awansu, je li nie sprostą wymaganiom uko czenia Szkoły Partyjnej.

W Chinach, gdzie Partia Komunistyczna jest religi pa stwów , grupy z odmiennymi opiniami nie maj prawa istnie . Nawet „partie demokratyczne,” które s zaledwie powołane przez KPCh jako osłona polityczna, i zreformowany „Ko ciół Trzech Samo” (tj. samo-administracji, samo-wsparcia i samo-krzewienia) musi formalnie uzna przywództwo KPCh. Wedle niezwykle sekciarskiej logiki KPCh lojalno wobec KPCh jest pierwszym priorytetem przed przyj ciem jakichkolwiek innych przekona .

Kontrole społeczne sięgają szczytów

Kult zła był w stanie sta si religi pa stwa, dlatego e KPCh posiada całkowit kontrol społeczn i pozbawiła ludzi wolno ci. Ten rodzaj kontroli nie ma precedensu, odk d KPCh pozbawiła ludzi prywatnej własno ci, co jest podstaw wolno ci. Przed latami 80-tymi ludzie w obszarach miejskich mogli zarabia na ycie, jedynie pracuj c w przedsi biorstwach kontrolowanych przez Parti . Rolnicy na obszarach wiejskich musieli y na farmach nale cych do komun partyjnych. Nikt nie mógł uciec spod kontroli KPCh. W kraju socjalistycznym takim, jak Chiny, organizacje Partii Komunistycznej s wszechobecne – od rz du centralnego po najni szy szczebel społecze stwa, wł czaj c chłopów i s siedztwo. Poprzez komitety partyjne i gał zie Partii na ka dym szczeblu KPCh utrzymuje absolutn kontrol nad społecze stwem. Taka ciła kontrola całkowicie tłamsi wolno jednostki – wolno przemieszczania si (system rejestracji zamieszkania), wolno słowa (500 000 prawników było prze ładowanych przez KPCh, poniewa praktykowali wolno słowa), wolno my li (Lin Zhao i Zhang Zhixin [7] zostały stracone za pow tpiewanie w KPCh) i wolno otrzymywania informacji (czytanie zabronionych ksi ek lub słuchanie „wrogich radiostacji” jest sprzeczne z prawem; przegl danie stron internetowych jest równie monitorowane.)

Kto mógłby powiedzie , łasno prywatn , ale powinni my pami ta , ła wtedy, kiedy socjalizm osi gn ł punkt, w którym ludzie nie mieli, co je a gospodarka narodowa była na kraw dzi załamania si . KPCh musiała zrobi krok do tyłu, by ocalała si sama przed zniszczeniem. Mimo tego, nawet po reformach i otwarciu KPCh nigdy nie poluzowała swej kontroli nad lud mi. Nadal trwaj ce brutalne prze ładowania praktykuj cych Falun Gong mogły pojawi si jedynie w kraju kontrolowanym przez Parti Komunistyczn . Je li KPCh miałyby sta si ekonomicznym olbrzymem, jak sobie tego yczy, jest pewne, e KPCh jeszcze bardziej nasiliłaby wtedy sw kontrol nad narodem chi skim.

Wspieranie przemocy i gardzenie życiem

Prawie wszystkie kultury zła kontrolują swych zwolenników lub odpierają zewnętrzne naciski za pomocą przemocy. Niewiele z nich jednak używało bez skrupułów brutalnych środków przemocy w takim samym stopniu, jak czyniła to KPCh. Nawet całkowita liczba przypadków zgonu spowodowanych przez wszystkie kultury zła na świecie, zebranych razem, nie może być równa się liczbie ludzi zabitych przez KPCh. Sekta KPCh postrzega ludzkość, jako zaledwie środek do realizowania swych celów; mordowanie jest po prostu kolejną metodą. Zatem KPCh nie ma żadnych zastrzeżeń lub skrupułów w przeładunku ludzi. Każde, włącznie z zwolenników, członków i przywódców KPCh, może stać się celem jej przeładunku.

KPCh sprawowała opiekę nad Kambodżanami i Czerwonymi Khmerami, co jest typowym przykładem brutalności i pogardzenia życiem przez Partię Komunistyczną. Inspirowana i prowadzona naukami Mao Zedonga, kierowana przez Pol Pot w Kambodży, Partia Komunistyczna w czasie swych trzech lat i ośmiu miesięcy rządów wymordowała dwa miliony ludzi – prawie więcej całej populacji tego małego kraju – celem „wylimitowania systemu własności prywatnej.” Spośród całkowitej liczby zamordowanych ponad 200 000 było pochodzenia chińskiego.

By upamiętnić zbrodnie popełnione przez Partię Komunistyczną i złożyć ofiarom, Kambodża założyła muzeum dla udokumentowania i pokazania okrucieństwa Czerwonych Khmerów. Muzeum znajduje się w byłym więzieniu Czerwonych Khmerów. Pierwotnie była to wysza szkoła. Budynek ten został przemianowany przez Pol Pot na Więzienie S-21, które było specyficznym przeznaczonym dla więźniów sumienia. Wielu intelektualistów było tam przetrzymywanych i torturowanych na śmierć. Wzdłuż ścian budynku i przy różnych narzędziach tortur wywieszono czarno-białe fotografie ofiar przed ich zamordowaniem. Jest tam udokumentowanych wiele strasznych tortur: podcinanie gardła, drylowanie mózgu, rzucanie o ziemię i zabijanie niemowląt, itd. Przypuszcza się, że wszystkie te metody tortur zostały przekazane przez „ekspertów i profesjonalistów technicznych,” których KPCh wysłała celem wsparcia Czerwonych Khmerów. KPCh szkoliła nawet fotografów, którzy wyspecjalizowani byli w robieniu zdjęć więźniów przed egzekucją, czy to dla dokumentacji, czy dla rozrywki.

Dokładnie w tym Więzieniu S-21 wynaleziono maszynę do drylowania mózgu, by wyciągać ludzkie mózgi w celu wytwarzania pożywnych posiłków dla przywódców Kambodżańskiej Partii Komunistycznej. Więźniowie sumienia byli przywoływani do krzesła stojącego przed maszyną do drylowania mózgu. Ofiary były ekstremalnie przerażone, gdy szybko obracające się wiertło przewiercało z tyłu głów, szybko i efektywnie wyciągając mózg, zanim ofiara zmarła.

III. Natura kultu Partii Komunistycznej

Co czyni Partię Komunistyczną tak pełną tyranii i tak przepelnioną złem? Gdy ten upiór Partii Komunistycznej przybył na świat, przybył on z przyprawiającą o dreszcze misją. Pod koniec *Manifestu Komunistycznego* znajduje się bardzo sławny ustęp:

„Komuniści gardzą ukrywaniem swych poglądów i celów. Otwarcie deklarują,

e ich koniec może być jedynie osiągnięty przez obalenie sił wszystkich istniejących warunków socjalnych. Niech rządzą te klasy dzięki powołaniu rewolucji komunistycznej. Proletariusze nie mają nic do stracenia prócz kajdanek. Do wygrania mają cały świat”.

Misją tego upióra było używanie przemocy do jawnego rzucenia wyzwania ludzkiemu społeczeństwu, do zmiany i obalenia starego świata, „wyeliminowania własności prywatnej,” „wyeliminowania charakteru, niezależności i wolności burżuazji,” wyeliminowania wyzysku, wyeliminowania rodzin i do pozwoleń proletariatu rządzi światem.

Ta partia polityczna otwarcie oświadczyła o swym pragnieniu „bicia, niszczenia i rabowania,” nie tylko zaprzecza w swym mniemaniu, że jest zła, lecz również arogancko oświadcza w *Manifestie Komunistycznym*: „Rewolucja komunistyczna jest najbardziej radykalnym zerwaniem z tradycyjnymi zwyczajami; nic dziwnego, że jej rozwój zawierał najbardziej radykalne zerwanie z tradycyjnymi ideami.”

Skąd bierze się tradycyjne myślenie? Według ateistycznego prawa natury, tradycyjne myślenie bierze się naturalnie z prawa natury i społeczeństwa. Jest ono rezultatem systematycznych ruchów wszechświata. Jednakże według tych, którzy wierzą w Boga, ludzkie tradycje i wartości moralne są nadane przez Boga. Bez względu na ich pochodzenie najbardziej podstawowa moralność ludzka, normy zachowania, i standardy oszczędzania dobra i zła są względnie stabilne; stanowiły one podstawę do regulowania ludzkiego zachowania i utrzymywania porządku społecznego przez tysiące lat. Jeśli ludzkość straciłaby normy i standardy moralne do oszczędzania dobra i zła, czy ludzie nie zdegenerowałiby się do poziomu zwierząt? Gdy *Manifest Komunistyczny* deklaruje, że „fundamentalnie zerwie z tradycyjnymi ideami,” zagraża to podstawom normalnej egzystencji ludzkiego społeczeństwa. Partia Komunistyczna musiała stać się kultem zła przynoszącym ludzkości zniszczenie.

Cały dokument *Manifestu Komunistycznego*, przedstawiający zasady przewodzące Partii Komunistycznej, jest przesłaniem skrajnymi oświadczeniami, bez odrobiny dobra i tolerancji. Marks i Engels myśleli, że odnaleźli oni prawo rozwoju społecznego poprzez materializm dialektyczny. Zatem z „prawd” na dłoni, kwestionowali oni wszystko i wszystkiemu zaprzeczali. Uparcie narzucili ludziom iluzję komunizmu i nie powstrzymywali się przed opowiadaniem się za użyciem przemocy, by zniszczyć istniejące społeczne struktury i podstawy kulturowe. To, co zostało wniesione do nowo narodzonej Partii Komunistycznej wraz z *Manifestem Komunistycznym*, to niegodziwy upiór, który przeciwstawia się prawom niebios, łupieżczy natury i jawi się jako arogancki, niesamowicie egoistyczny i niczym nie skrępowany.

IV. Teoria dnia sądu ostatecznego Partii Komunistycznej – lęk przed upadkiem Partii

Marks i Engels wszczepili do Partii Komunistycznej złego ducha. Lenin założył w Rosji Partię Komunistyczną i za pomocą przemocy łotrów obalił tymczasowy rząd założyony po Rewolucji Lutowej, [8] przerwał w Rosji burżuazną rewolucję, przejął rząd zyskując mocną podstawę dla komunistycznego kultu. Jednak sukces Lenina nie spowodował zdobycia świata przez proletariuszy. Wręcz przeciwnie, jak głosi pierwszy paragraf *Manifestu Komunistycznego*: „Wszystkie stare siły Europy zawarły wiązanie przysięgi, by przegonić tego upióra...” Po narodzeniu się Partii Komunistycznej natychmiast stanęła w

obliczu kryzysu przetrwania i w każdej chwili obawiała się własnej eliminacji.

Po Rewolucji Październikowej [9] radzieccy Komuniści, czy Bolszewicy nie przynieśli ludziom pokoju ani chleba, lecz jedynie nieokiełznane mordowanie. Linia frontu przegrywała wojnę, a rewolucja pogorszyła ekonomię w społeczeństwie. Zatem ludzie zaczęli się buntować. Wojna domowa szybko rozprzestrzeniła się w całym państwie, a rolnicy odmówili zaopatrywania miast w żywność. Kozacy z nad rzeki Don zapoczątkowali bunt na pełną skalę; ich bitwa z Armią Czerwoną była brutalnym przelewem krwi. Barbarzyńska i pełna przemocy natura rzezi, która miała miejsce podczas tej bitwy, jest widoczna w literaturze, jak na przykład w „Cichym Donie” Szołochowa i jego innych seriach powieści o rzece Don. Wojsko dowodzone przez byłego Admirała Białej Armii Aleksandra Wasiljewicza Kołczaka i Generała Antona Denikina w pewnym momencie prawie obaliło Rosyjską Partię Komunistyczną. Nawet jako nowonarodzona siła polityczna, Partia Komunistyczna spotkała się z opozycją prawie całego narodu, morderstwa i dlatego komunistyczny kult był zbyt przeszyty złem, aby zdobyć serca ludzi.

Do wiadczenia Komunistycznej Partii Chin było podobne do rosyjskiej. Od „Incydentu Mari” i „Masakry 12-tego Kwietnia” [10] aż do pięciokrotnego stłumienia Partii na obszarach kontrolowanych przez chińskich komunistów i ostatecznie do zmuszenia jej do podjęcia „Długiego Marszu” na odcinku 25 tys. kilometrów - KPCh zawsze stała w obliczu kryzysu eliminacji.

Partia Komunistyczna narodziła się z postanowieniem, by wszystkimi możliwymi sposobami zniszczyć stary świat. Wtedy zorientowała się, że musi stawić czoła prawdziwemu problemowi: jak przetrwać i nie zostać wyeliminowaną. Partia Komunistyczna żyje w stałym strachu przed własną śmiercią. Przetrwanie stało się najwyższym troską sekty komunistycznej, skupiającej i zużywającej na to całą swoją energię. Wraz z rozkładem międzynarodowego sojuszu komunistycznego kryzys przetrwania KPCh jeszcze bardziej się pogłębił. Od 1989 r. jej strach przed dniem śmierci ostatecznie stał się bardziej rzeczywisty, jako że zbliżyła się jej śmierć.

V. Brutalna walka - cenną bronią w walce kultu komunistycznego o przetrwanie

Partia Komunistyczna stale kładzie nacisk na ścisłą dyscyplinę, absolutną lojalność i zasady organizacyjne. Osoby wstępujące do Partii muszą złożyć następujące przysięgi:

Pragnę wstąpić do Komunistycznej Partii Chin, popieram statut Partii, przestrzegam przepisów Partii, spełniam obowiązki członka, wykonywam decyzje Partii, ściśle przestrzegam dyscypliny Partii, chronię sekretów Partii, bym lojalnym wobec Partii, pilnie pracowałem, poświęciłem komunizmowi całe swoje życie, bym gotowo ci do wszelkich poświęceń dla Partii i dla ludu oraz nigdy nie dopuścił się zdrady wobec Partii.” (Patrz Statut KPCh, Rozdział Pierwszy, Artykuł Szósty)

KPCh nazywa to sekciarskie oddanie się Partii „poczuciem natury Partii.” Żadna ona od członka KPCh bycia gotowym w każdej chwili do porzucenia wszelkich poglądów osobistych i zasad oraz absolutnego wypełniania woli Partii i woli przywódcy. Jeżeli Partia chce, bym był miły, wtedy masz być miły; jeżeli Partia chce, bym czynił zło, wtedy masz

czyni zło. W innym wypadku nie spełniłby standardów bycia członkiem Partii; nie pokazałby silnego „poczucia natury Partii.”

Mao Zedong powiedział: „Filozofia marksistowska jest filozofią walki.” By podsycać i podtrzymywać „poczucie natury Partii” KPCh polega na mechanizmie okresowych walk wewnątrz Partii. Poprzez stałe mobilizowanie brutalnych walk wewnątrz i na zewnątrz Partii KPCh wyeliminowała dysydentów i stworzyła czerwony terror. W tym samym czasie KPCh nieprzerwanie robi czystkę wśród członków Partii, zaostża swoje sekciarskie zasady i rozwija przydatność członków wobec „natury Partii”, by wzmocnić jej zdolność waleczną. Jest to wysoko szacowana broń, którą KPCh używa do przedłużenia swojego przetrwania.

Pośród przywódców KPCh Mao Zedong był najbardziej uzdolniony w posługiwaniu się tym celem broni brutalnej walki wewnątrz Partii. Brutalność takiej walki i zło tej metody rozpoczęło się tak wcześnie, jak w latach 30-tych na obszarach kontrolowanych przez chińskich komunistów na tak zwanych „obszarach sowieckich.”

W 1930 r. na obszarach sowieckich w Prowincji Jiangxi Mao Zedong rozpoczął na pełną skalę terror rewolucyjny, znany jako przeprowadzanie czystki wśród korpusu antybolszewickiego, czyli Korpusu AB. Tysiące żołnierzy Armii Czerwonej, członków Partii i Ligi oraz cywilów na terenie baz komunistycznych zostało brutalnie zamordowanych. Incydent ten spowodowany był despotyczną kontrolą Mao. Po ustanowieniu sowieckiego obszaru w Jiangxi Mao wkrótce stanął w obliczu wyzwania do zmierzenia się z miejscowymi Armiami Czerwoną i organizacjami partyjnymi na południowym zachodzie Jiangxi, przewodzonymi przez Li Wenlin. Mao nie mógł znaleźć tu pod swoim nosem jakiegokolwiek zorganizowanej siły opozycyjnej i uciekł się do najbardziej ekstremalnych metod represjonowania członków Partii, których podejrzewał o to, że są dysydentami. W celu stworzenia surowej atmosfery czystki, Mao nie zawahał się rozpocząć od wojsk pod jego bezpośrednią kontrolą. Od późnego listopada do połowy grudnia, Armia Czerwona Pierwszego Frontu przeszła przez „szybką militarną rektyfikację.” Na każdym szczeblu armii; włączając dywizje, pułki, bataliony, kompanie i plutony, zostały powołane organizacje przeprowadzające czystki kontrrewolucjonistów, aresztując i zabijając członków Partii, pochodzących z rodzin właścicieli ziemskich lub bogatych chłopów i tych, którzy skarżyli się. W ciągu niecałego miesiąca spośród ponad 40 000 żołnierzy Armii Czerwonej, 4 400 zostało nazwanymi „wrogami” Korpusu AB, z ponad 10 kapitanami (kapitanami Korpusu AB); wszyscy oni zostali straceni.

W następnym okresie na obszarach sowieckich Mao rozpoczął stosowanie kar wobec tych dysydentów. W grudniu 1930 r. rozkazał on Li Shaojiu Sekretarzowi Generalnemu Generalnego Departamentu Politycznego Pierwszego Frontu Armii Czerwonej i Przewodniczącemu Komitetu Czystek, by reprezentował Generalny Komitet Graniczny i wybrał się do miasta Futian w Prowincji Jiangxi, gdzie mieścił się rząd komunistyczny. Li Shaojiu aresztował członków Komitetu Działania Prowincjonalnych i ośmiu naczelnych przywódców 20-tej Armii Czerwonej wraz z Duan Liangbi i Li Baifang. Użył on wielu okrutnych tortur, takich jak bicie i przypalanie ciała; ludzie katowani w ten sposób mieli obrażenia na całym ciele, złamane palce, rozległe poparzenia oraz nie mogli się poruszać. Według ewidencji dokumentalnej, krzyki ofiar były tak głośne, że przeszywały niebo; okrutne tortury były skrajnie nieludzkie.

W dniu 8 grudnia kobiety Li Bifanga, Ma Minga i Zhou Miana poszły odwiedzić swoich przetrzymywanych mężów, lecz i one zostały zaaresztowane jako członkinie Korpusu AB i brutalnie torturowane. Zostały cięko pobite, ich ciała i srom przypalane, a piersi pocięte nożami. W czasie tych okrutnych tortur Duan Liangbi zeznał, że Li Wenlin, Jin Wanbang,

Liu Di, Zhou Mian, Ma Ming i inni byli przywódcami Korpusu AB, i e w szkołach Armii Czerwonej było wielu członków Korpusu AB.

Od 7 grudnia do wieczora 12 grudnia w ciągu zaledwie pięciu dni w bezwzględnej czystce Korpusu AB w Futian Li Shaojiu i inni aresztowali ponad 120 rzekomych członków Korpusu AB i kilkudziesięciu głównych kontrrewolucjonistów; ponad 40 osób zostało wówczas straconych. W końcu okrutne akty Li Shaojiu wywołały w dniu 12 grudnia 1930 r. „Incydent w Futian” [11], który wprowadził w osłupienie cały obszar sowiecki. (ródło: *Historyczne śledztwo czyste „Korpusu AB” zleconych przez Mao Zedonga na obszarze sowiec im prowincji Jiangxi* - autorstwa Gao Hua)

Od obszaru sowieckiego po Yan'an Mao polegał na swej teorii walki i stosując ją, stopniowo dążył do ustanowienia swego absolutnego przywództwa Partii, w końcu to osiągnął. Po dojściu KPCh do władzy w 1949 r. Mao kontynuował powtarzanie tego rodzaju walki wewnątrzpartyjnej. Na przykład, na spotkaniu ósmego plenum Ósmego Komitetu Centralnego KPCh w Lushan w 1959 r. Mao Zedong wszczął nagły atak na Peng Dehuai i usunął go ze stanowiska [12]. Wszystkim przywódcom centralnym, obecnym na konferencji, nakazano zajęcie stanowiska w tej sprawie; kilka osób, które odważyło się wyrazić odmienne opinie zostało nazwanych anty-partyjnym blokiem Peng Dehuai. Podczas Rewolucji Kulturalnej kadry weteranów w Komitecie Centralnym KPCh były karane jedne po drugich, chociaż wszyscy z nich poddali się bez podejmowania walki. Ktoś ważył się odezwać jednym słowem przeciwko Mao? KPCh zawsze kładła nacisk na elastyczną dyscyplinę, lojalność wobec Partii i zasady organizacyjne, wymagając absolutnego posłuszeństwa przywódcy hierarchii. Tego rodzaju natura Partii zakorzeniła się w procesie ciągłych walk politycznych.

W czasie Rewolucji Kulturalnej Li Lisan, kiedy przywódca KPCh, został doprowadzony do granic swej wytrzymałości. W wieku 68 lat był przesłuchiwany średnio 7 razy w miesiącu. Jego żona, Li Sha była traktowana jako „sowiecki szpieg rewizjonistyczny” i została zamknięta w więzieniu; jej dalsze losy pozostały nieznane. Nie mając żadnego innego wyboru i błądząc w niesłychanej rozpaczli Li popełnił samobójstwo połknięciem kilku rodków nasennych. Przed śmiercią Li Lisan napisał do Mao Zedonga list, prawdziwie oddający „poczucie natury Partii,” według której członek CCP nie waży się poddać, nawet na krótki czas śmierci:

Przewodniczący,

Wkraczam teraz na drogę zdrady wobec Partii przez popełnienie samobójstwa i nie mam nic na usprawiedliwienie swojej zbrodni. Jedyne to, że ja i cała moja rodzina nigdy nie kolaborowali my z wrogimi stanami. Tylko ze względu na tę kwestię, proszę rząd centralny o przeprowadzenie śledztwa i zbadanie faktów i bazując na prawdziwych wytygnięciach włączyć wnioski...”

Li Lisan

22 czerwca, 1967 [13]

Podczas gdy filozofia walki Mao Zedonga ostatecznie wciągnęła Chiny w niespotykany wcześniej kataklizm, ten rodzaj politycznej kampanii i walki wewnątrzpartyjnej, która szerzy się „co siedem, czy osiem lat,” zapewniła KPCh przetrwanie. Za każdym razem, gdy taka kampania miała miejsce, mniejszość ogółu w liczbie około pięciu procent byłaby poddana

przeładowaniom, a pozostałe 95 procent byłoby zmuszone do posłusznego popierania podstawowej linii Partii, tym samym wzmacniając zdolność niszczenia i zwartych sił organizacji Partii. Walki eliminowały również tych „chwiejnych” członków Partii, którzy nie byli chętni do zrezygnowania ze swoich sumienia i atakowały każdą siłę, która o niego miała się opierać. Poprzez ten mechanizm walki członkowie KPCh, którzy mają największą władzę w walce i przodują w stosowaniu bandyckich metod, zdobyli władzę. Wszyscy przywódcy kultu KPCh są nieustraszonymi ludźmi, bogatymi w doświadczenia walki i pełni partynego ducha. Tak brutalna walka daje również tym, którzy jej doświadczyli, „krwawą naukę” i brutalne pranie mózgu. Jednocześnie nie zasila KPCh nieprzerwanie w energię, dalej wzmacniając jej władzę w walce, zapewniając jej przetrwanie i powstrzymując ją przed stanieniem się umiarkowaną grupą, która poddaje się w walce.

Ten rodzaj natury Partii wymagany przez KPCh pochodził dokładnie od natury kultu KPCh. Droga do zrealizowania swego celu KPCh jest zdecydowana do zerwania ze wszystkimi tradycyjnymi zasadami i używa wszelkich środków, by bez zawahania walczyć z każdą siłą, która jej przeszkadza. W wyniku tego potrzebuje ona szkolenia i zniewala wszystkich jej członków, by stali się nieznajcami sprawiedliwości, bez serca i wiarołomnym narzędziem KPCh. Ta natura KPCh wywodzi się z jej nienawiści wobec ludzkiego społeczeństwa i tradycji, jej złudnej samooceny i jej niesłyszanego egoizmu i pogardy dla życia innych ludzi. W celu osiągnięcia tak zwanego ideału KPCh używa przemocy, by za wszelką cenę zniszczyć wiat i wyeliminować wszystkich dysydentów. Tak nikczemny kult spotkałby się z opozycją ze strony sumienia ludzkich, więc musi on wyeliminować ludzkie sumienie i uczciwe myśli, by wmówić ludziom swoje doktryny zła. Zatem, by zapewnić swoje przetrwanie, KPCh przede wszystkim musi zniszczyć sumienia ludzkie, uczciwe myśli i standardy moralne, zamieniając ludzi w uległych niewolników i narzędzia. Według logiki KPCh, życie i interesy Partii sytuują się ponad wszystkim; przekraczają nawet zbiorowy interes wszystkich członków Partii, przeto każdy poszczególny jej członek musi być przygotowany do poświęcenia się dla dobra Partii.

Patrzcie na historię KPCh, poszczególne osoby, które zachowały stany umysłu tradycyjnych intelektualistów, jak Chen Duxiu i Qu Qiubai, lub które nadal troszczyły się o dobro ludzi, jak Hu Yaobang, czy Zhao Ziyang, lub które zostały zdecydowane by uczciwymi urzędnikami i naprawdusi ludzkości, jak Zhu Rongji – bez względu na to, jak długo o niego było w Partii i bez względu na to, jak pozbawieni byli osobistych ambicji, zostali oni nieuchronnie zlikwidowani, odstawieni na bok, lub ograniczeni przez interes i dyscyplinę Partii.

Ich poczucie natury Partii lub inklinacje wobec Partii, które były pielęgnowane aż do szpiku kości przez długie lata walk, czy to powodując ustępstwa i poddanie się w krytycznych momentach, ponieważ w ich podświadomości przetrwanie Partii jest najwyższym celem. Raczej poświęciliby samych siebie i przyglądaliby się złym siłom z Partii popełniającym morderstwa, ani nie stawiliby czoła przetrwaniu Partii swoimi sumiennymi i współczującymi myślami. To jest właśnie rezultat mechanizmu walki KPCh: zmienia on dobrych ludzi w narzędzia, które wykorzystuje i wykorzystuje naturę Partii, by ograniczyć, a nawet wyeliminować w jak największym stopniu ludzkie sumienie. Dziesięć „walk w szeregach” KPCh spowodowało obalenie ponad dziesięciu przywódców lub mianowanych następców z najwyższego szczebla; jeden z głównych przywódców Partii nie doczekał się dobrego końca. Pomimo, że Mao Zedong był królem przez 43 lata, wkrótce po jego śmierci jego żona i bratanek zostali zamknięci w więzieniu, co zostało przyjęte z aplauzem całej Partii jako wielkie zwycięstwo maoizmu. Czy jest to komedia, czy farsa?

Po zagrabieniu władzy politycznej miały miejsce nieprzerwane kampanie polityczne od bitew wewnątrzpartyjnych do walk poza Partią. Tak było w erze Mao Zedonga i tak nadal jest w post-maoistowskiej erze „reform i otwarcia.” W latach 80-tych, kiedy dopiero co odrobina wolności zaczęła pojawiać się w myśleniu ludzi, KPCh rozpoczęła kampanię „Opozycji wobec Burżuazji i Liberalizacji” i zaproponowała „Cztery Podstawowe Zasady” [14] celem utrzymania swego absolutnego przywództwa. W 1989 r., studenci pokojowo domagający się demokracji zostali krwawo stłumieni, ponieważ KPCh nie pozwalała na demokratyczne aspiracje. Lata 90-te były wiekami nagłego wzrostu liczby praktykujących Falun Gong wierzących w Prawdę, Miłosierdzie i Tolerancję, którzy spotkali się z ludobójczymi prześladowaniami rozpoczętymi w 1999 r., ponieważ KPCh nie może tolerować ludzkiej natury i wolnych myśli. Musi ona używać przemocy do zniszczenia ludzkiego sumienia i zapewnienia sobie władzy. Od wkroczenia w XXI wiek, Internet połączył cały świat w jedno całość, ale KPCh wydała ogromne kwoty pieniędzy na założenie blokad w sieci, by zastawić pułapki na internetowych liberałach, ponieważ KPCh wielce obawia się ludzi swobodnie otrzymujących informacje.

VI. Zwyródnienie kultu zła KPCh

Kult zła KPCh zasadniczo sprawuje władzę, przeciwstawiając się ludzkiej naturze i zasadom niebios. KPCh jest znana ze swej arogancji, poczucia własnej wartości, egoizmu i brutalnych, niepomysłowych czynów. Nieprzerwanie przynosi ona zagładę krajowi i ludziom, ale nigdy nie przyznaje się do swych błędów i nigdy nie przedstawiłaby ludziom swej prawdziwej natury. KPCh nigdy nie wahała się zmieniać swych sloganów i etykiet, postrzeganych przez KPCh jako metody utrzymania kontroli. Zrobi ona wszystko, by utrzymać władzę z całkowitym lekceważeniem moralności, sprawiedliwości i ludzkiego życia.

Instytucjonalizacja i socjalizacja tego kultu zła muszą doprowadzić do jego upadku. W rezultacie centralizacji władzy opinia publiczna została uciszona i wszystkie możliwe mechanizmy monitorowania zostały zniszczone, nie pozostawiając żadnej siły powstrzymującej KPCh przed zlizaniem się w korupcję i rozpadnięciem się.

Dzi KPCh stała się największą na świecie rzeczą „partii sprzeniewierzenia i korupcji.” Według oficjalnych statystyk w Chinach, spośród 20 milionów urzędników, oficerów, czy kadr w Partii lub rządzie, w ciągu ostatnich 20 lat osiem milionów zostało uznanych winnymi korupcji i dyscyplinarnie ukaranych według przepisów Partii lub rządu. Jeśli weźmiemy pod uwagę również niezidentyfikowanych skorumpowanych urzędników, to szacuje się, że procent skorumpowanych urzędników Partii i rządu wynosi ponad dwie trzecie całości, a jedynie mała grupa została ujawniona i stała się obiektem ledztwa.

Zabezpieczanie materialnych zysków za pomocą środków korupcji i wymuszenia stało się dziś najmocniejszą częścią siły, przyczyniając się do jednostronności KPCh. Skorumpowani urzędnicy wiedzą, że bez KPCh nie miałoby miejsce przyzwalanie na uzyskiwanie osobistych korzyści i jeśli KPCh upadłaby, nie tylko straciłoby swoją władzę i stanowisko, ale również przeprowadzone byłoby przeciwko nim ledztwo. W *Gniewie niebios*, powieści demaskującej potajemne interesy urzędników KPCh, autor Chen Fang za pomocą ust Hao Xiangshou wicedyrektora biura komunalnego KPCh odsłonił największy sekret KPCh: „korupcja ustabilizowała nasz polityczny rząd.”

Chi czycy widz to wyra nie: „je li zwalczymy korupcj , Partia upadnie; je li nie zwalczymy korupcji, naród zniszczeje.” Jednak KPCh nie zaryzykowałaby własnej zagłady poprzez walk z korupcj . To, co ona robi, to zabicie kilku skorumpowanych jednostek jako ofiarny grosz dla dobra swojego wizerunku. To przedłu a jej ycie na nast pnych kilka lat kosztem małej liczby skorumpowanych elementów. Dzi jedynymi celami kultu zła KPCh jest utrzymanie swej władzy i unikanie swej mierci.

W dzisiejszych Chinach etyka i moralno stały si zwyrodniałe nie do rozpoznania. Tandetne produkty, prostytutki, narkotyki, spiskowanie pomi dzy urz dnikami i gangami, zorganizowane syndykaty zbrodni, hazard, przekupstwo – wsz dzie panuje wszelkiego rodzaju korupcja. KPCh w du ej mierze ignoruje taki upadek moralno ci; jednocze nie wielu urz dników z wysokiego szczebla na zapleczu jest szefami wymuszaj cymi płatn ochron od tych, którzy si boją . Cai Shaoqing, ekspert Uniwersytetu Nanjing badaj cy mafi i organizacje przest pczce oszacował, e liczba członków przest pczco ci zorganizowanej w Chinach wynosi przynajmniej jeden milion. Ka da uj ta osobisto z syndykatu zawsze ujawniała pewnych zakulisowych skorumpowanych komunistów, b d cych urz dnikami rz dowymi, s dziami lub stró ami prawa.

KPCh obawia si pozyskania przez Chi czyków poczucia sumienia i moralno ci, wi c nie wa y si pozwoli ludzom na wierzenie w religie lub na wolno my li. Wykorzystuje ona całe swe zaplecze do prze ladowania dobrych ludzi, którzy maj wiar , tak jak podziemie chrze cija skie wierz ce w Jezusa i Boga oraz praktykuj cy Falun Gong d cy do stania si Prawdziwymi, Miłosiernymi i Tolerancyjnymi. KPCh obawia si , e demokracja doprowadziłaby do zako czenia rz dów jednej Partii, wi c nie mie zwróci ludzom politycznej wolno ci. Szybko reaguje zamykaj c w wi zieniu niezale nych liberałów i aktywistów praw obywatelskich. Daje ona jednak ludzom skrzywion wolno . Tak długo, jak nie interesujesz si polityk i nie przeciwstawiasz si przywództwu KPCh, mo esz zezwoli swoim pragnieniom pod a tam gdzie chc , nawet je li oznacza to robienie złych, nieetycznych rzeczy. W rezultacie KPCh drastycznie rozkłada si a moralno społecze stwa w Chinach do wiadcza alarmuj co ostrego chylenia si ku upadkowi.

„Blokowanie drogi do nieba i otwarcie wrót do piekła” najlepiej wyra a jak kult zła, kult KPCh spustoszył dzisiejsze chi skie społecze stwo.

VII. Przemyślenia na temat rządów zła KPCh

Czym jest Partia Komunistyczna?

To na pozór proste pytanie nie posiada prostej odpowiedzi. Pod pretekstem bycia „dla ludzi” i w przebraniu partii politycznej Partia Komunistyczna w rzeczywisto ci oszukała miliony ludzi. Nawet nie jest ona parti polityczn w normalnym znaczeniu, ale szkodliwym i złym kultem op tanym przez nikczemnego upióra. Partia Komunistyczna jest yw istot , która manifestuje si w tym wiecie poprzez organizacje partyjne. To, co prawdziwie włada Partii Komunistyczn , to upiór zła, który na pocz tku w ni wkroczył i to wła nie ten upiór zła okre la nikczemn natur Partii Komunistycznej.

Przywódcy Partii Komunistycznej, zachowuj c si jak guru sekty, słu jedynie jako

rzeczniczy nikczemnego upióra i Partii. Gdy ich wola i cele są w jednej linii z Partią i mogą być przez nią wykorzystani, wtedy zostaną wybrani na przywódców. Ale kiedy już do niej nie spełniają potrzeb Partii, zostaną bezlitośnie obaleni. Mechanizmy walki Partii zapewniają, że jedynie najbardziej przebiegłymi i najtwardszymi utrzymają swoje stanowiska guru Partii Komunistycznej. Mniej więcej kilkunastu przywódców partyjnych straciło łaskę, co udowadnia prawdziwość tego argumentu. W rzeczywistości ci, najwyżsi przywódcy Partii idą po bardzo cienkiej linii. Mogą oni albo oderwać się od linii Partii i pozostawić po sobie w historii dobre imię – tak, jak zrobił to Gorbaczow, lub zostać złożonym w ofierze przez Partię – tak, jak wielu sekretarzy generalnych Partii.

Celami represji i zniewalania przez Partię są ludzie. Pod rządami Partii ludzie nie mają żadnego prawa, by się jej wyrzec. Przeciwnie, są zmuszani do akceptowania przywództwa Partii i spełniania obowiązków podtrzymania jej. Są również regularnie poddawani, jak w sektach, praniu mózgu pod groźbą bezwzględniego traktowania ze strony Partii. KPCh zmusza cały naród do wierzenia i podtrzymywania tego kultu zła. Rzadko widuje się to dzisiaj na wiecie, ale my rozpoznaliśmy nierówną zdolność KPCh do takiego ucisku.

Członkowie partyjni są masą fizyczną używaną do wypełnienia ciała Partii. Wielu spośród nich jest uczciwymi i porządny ludźmi i nawet mogą mieć nawet pewne osiągnięcia w życiu publicznym. Takich właśnie ludzi KPCh lubi rekrutować, gdy ich reputacja i kompetencja może być użyteczna dla Partii. Wielu innych, pragnąc by urzędniczymi o wyszym statusie socjalnym, bardzo ciężko pracować, by wstąpić do Partii, wspomagając zło swoimi czynami. Są również tacy, którzy decydują się na przystąpienie do Partii, ponieważ chcą osiągnąć coś w życiu i zorientowali się, że pod rządami komunistów nie dokonają tego, jeżeli nie wstąpią do Partii. Niektórzy wstąpi do Partii, ponieważ chcieli przyznania mieszkania lub po prostu chcieli poprawić swój wizerunek. Pośród dziesiątków milionów członków Partii są zarówno dobrzy jak i źli ludzie. Bez względu na swoje motywacje, jak tylko ktoś przysięgnie swoją lojalność przed sztandarem Partii, z ochotą lub nie, oznacza to, że dobrowolnie oddał się Partii. Następnie taka osoba przejdzie przez proces prania mózgu poprzez uczestniczenie w cotygodniowych studiach politycznych. Znaczącej liczbie członków Partii pozostanie niewiele lub wcale własnych myśli i w wyniku partyjnej indoktrynacji będą oni łatwo kontrolowani przez zły upiór rządzący ciałem KPCh. Ci ludzie będą funkcjonować wewnątrz Partii, jak komórki ciała ludzkiego nieprzerwanie pracując na rzecz istnienia tej Partii, mimo tego, że oni sami również stanowią część populacji zniewolonej przez Partię. Jeszcze smutniejsze jest to, że gdy narzucone zostanie im przez Partię niewolnictwo, bardzo ciężko jest je później zdjąć. Jak tylko pokażą swoją ludzką stronę, będą wyeliminowani lub przeładowani. Nie można wypisać się samemu z Partii, nawet jeżeli się tego chce, gdy Partia ma swoją politykę: wejście – tak, wyjście – już nie i postrzegająby tak osobę jako zdrajcę. To dlatego ludzie często pokazują podwójną naturę: w ich życiu politycznym naturę Partii Komunistycznej, a w ich życiu codziennym naturę ludzką.

Kadry Partii są grupą, która utrzymuje władzę wśród członków Partii. Mimo, że mogą one dokonywać wyboru pomiędzy dobrem a złem i podejmować w specyficznych okolicznościach własne decyzje, to w określonym czasie i w określonych wydarzeniach, muszą jako całość podlegać woli Partii. Rozkaz brzmi „cała Partia jest posłuszna Komitetowi Centralnemu.” Kadry Partii są przywódcami na różnych szczeblach; są kręgosłupem Partii. Oni są zaledwie narzędziami w rękach Partii. Oni również zostali oszukani, wykorzystani i złożeni w ofierze w czasie przeszłych ruchów politycznych. Podstawowym kryterium KPCh jest sprawdzenie, czy podlegasz odpowiedniemu guru i czy jesteś szczerzy w

swoim oddaniu.

Dlaczego ludzie pozostają nieświadomi?

KPCh zachowywała się występnie i niegodziwie w ciągu swojego ponad 50-cio letniego okresu rządzenia Chinami. Ale dlaczego Chińczycy nie rozumieją rzeczywistego znaczenia złej natury KPCh? Czy dlatego, że Chińczycy są głupi? Nie. Chińczycy stanowią jeden z najstarszych narodów na świecie i są bogaci tradycyjną kulturą i dziedzictwem 5 000 lat historii. Mimo to, naród chiński nadal żyje pod rządami KPCh i całkowicie boi się wyrażenia swojego niezadowolenia. Kluczem do tego leży w kontrolowaniu umysłów praktykowanym przez KPCh.

Jeśli Chińczycy cieszyliby się wolnością swobodnego wyrażania się i mogli otwarcie przedyskutować zasługi i przewinienia KPCh, może sobie wyobrazić, że Chińczycy już dawno przejrzeliby naturę zła KPCh i uwolnili się spod jej wpływu. Na nieszczęście, Chińczycy stracili wolność wyrażania się ponad pół wieku temu wraz z nadejściem władzy KPCh. Celem stojącym za przeładowaniami prawicowców pośród intelektualistów w 1957 r. było ograniczenie wolności wypowiedzi i kontrolowanie umysłów ludzi. W społeczeństwie, w którym brakuje tak podstawowych wolności, większość młodych ludzi, którzy całym sercem studiowali dzieła Marksa i Engelsa podczas Rewolucji Kulturalnej, zostało na ironię nazwanymi „klik anty-partyjny”, wskutek czego są przeładowani. Nie istnieje coś takiego, jak dyskusje na temat racji czy pomyłek KPCh.

Niewielu Chińczyków odważyłoby się nawet pomyśleć, by nazwać KPCh kultem zła. Jednak, gdy postawiono takie stwierdzenie, tym którzy żyli w Chinach, nie trudno jest znaleźć mocne dowody popierające ten argument, zarówno z ich własnych doświadczeń, jak i doświadczeń ich krewnych i przyjaciół.

Chińczycy nie tylko zostali pozbawieni wolności myśli, ale równie poddani zostali indoktrynacji nauk i kultury partyjnej. Wskutek tego, wszystko co ludzie mogli zawsze słyszeć, to były pochwały pod adresem Partii i ich umysły zostały pozbawione jakichkolwiek myśli różnych od tych wzmacnianych przez KPCh. We wrześniu 1989 roku na placu Tiananmen jako przykład. Kiedy rozpoczęła się strzelanina w dniu 4 czerwca 1989 r., wielu ludzi instynktownie schowało się w krzakach. Kilka chwil później, pomimo ryzyka, wyszli oni z ukrycia i zaczęli śpiewać razem „Mi dzynarodówk”. Chińczycy byli rzeczywiście odważni, niewinni i godni szacunku, ale dlaczego śpiewali „Mi dzynarodówk”, hymn komunistów, jednocześnie nie opierając się śmierci z rąk komunistów? Przyczyna jest prosta. Wychowanie w kulturze Partii, wszystko, co cię do ludzi znało, to komunizm. Ci na placu Tiananmen nie znali żadnych innych pieśni poza „Mi dzynarodówk” i kilkoma innymi pieśniami wielbionymi przez Partię Komunistyczną.

Jakie jest wyjście z tej sytuacji?

KPCh zmierza do swojej całkowitej zagłady. Smutne jest to, że przed śmiercią nadal próbuje ona zwinąć swój los z narodem chińskim.

Konajca KPCh już widocznie słabnie i jej kontrola nad umysłami ludzi rozluźnia się. Wraz z postępem telekomunikacji i Internetu, coraz trudniej jest kontrolować informacje i tłumić swobodne wyrażanie się. W miarę, jak skorumpowani urzędnicy w coraz większym stopniu ograbiają i represjonują ludzi, społeczeństwo zaczyna przebudzać się z iluzji na temat KPCh i wielu ludzi zaczęło praktykować obywatelskie nieposłuszeństwo. KPCh nie

tylko nie zdołała osiągnąć celu zwieszenia ideologicznej kontroli swymi przeładowaniami wobec Falun Gong, ale tak je osłabiła samą siebie, jednocześnie nie ukazując swojej bezwzględności. Ten dogodny moment pozwolił ludziom na ponowne rozważenie kwestii KPCh, torując drogę narodowi chijskiemu do uwolnienia się od ideologicznego niewolnictwa i do całkowitego zerwania z kontrolującym upiorem komunizmu.

Wycierając przez 50 lat pod rządami zła KPCh, Chińczycy nie potrzebują brutalnej rewolucji; raczej potrzebują oni uwolnienia swoich dusz. Może to zostać osiągnięte poprzez samopomoc, a pierwszym krokiem w kierunku tego celu jest stanie się świadomym złej natury KPCh.

Nadejdzie dzień, kiedy ludzie odrzucą na bok organizacje Partii, które przyczepiły się do aparatu państwowego, co pozwoli systemowi społecznemu, wspieranemu siłami rdzenia narodu, funkcjonować niezależnie. Wraz z odejściem dyktatorskich organizacji Partii, wydajność rzadów polepszy się i wzmacni. I ten dzień jest już tutaj. Faktem jest, że w latach 80-tych reformatorzy wewnątrz Partii obstawiali przy pomocy „oddzielenia Partii od rządu,” celem wykluczenia Partii z rządu. Wysiłki reform, wypływające z wewnątrz Partii, okazały się być niedostateczne i nieudane, ponieważ ideologia „absolutnego przywództwa Partii” nie została całkowicie odrzucona.

Natura Partii jest niezbadanym rodzajem dla przetrwania komunistycznego kultu zła. Usunięcie z ludzkich umysłów opętania KPCh może okazać się trudniejsze od oczyszczenia administracji państwowej o władni tej przez KPCh, ale takie usunięcie jest jedynym sposobem do prawdziwego wykorzenia zła komunizmu. Może to zostać osiągnięte jedynie poprzez wysiłki samych Chińczyków. Z prawdziwymi umysłami i naturą ludzką przywrócić do oryginalnego stanu, społeczność odzyskałaby swój moralny i odniosłaby sukces w przemianie w uczciwe nie-komunistyczne społeczeństwo. Lek na to zło leży w rozpoznaniu natury i szkodliwego i nikczemnego upiora i wyeliminowaniu go z ludzkich umysłów oraz wyrzuceniu go do stopnia, by nie miał się gdzie schować. Partia Komunistyczna kładzie nacisk na kontrolę ideologiczną, ponieważ prócz ideologii nie posiada już niczego. Ta ideologia rozproszy się, kiedy wszyscy Chińczycy w swoich umysłach odrzucą komunistyczny fałsz, aktywnie zetrą kulturę Partii i pozbędą się mentalności i życia pod wpływem komunistycznego kultu zła. Gdy ludzie będą się sami ocałać, Partia się rozpadnie.

Narody rządzone przez komunistów są kojarzone z biedą, totalitaryzmem i przeładowaniami. Pozostało już bardzo niewiele takich narodów, jak Chiny, Północna Korea, Wietnam i Kuba. Ich dni są policzone.

Zmierzdoć Chińczyków, inspirowanych historycznymi sławami chijskiego narodu, Chiny uwolnione od owładnięcia złem komunizmu będą obiecującym narodem.

Zakończenie

KPCh nie wierzy już do końca w komunizm. Jej dusza umarła, ale pozostał jej cień. Odziedziczyła ona jedynie „skór” komunizmu, ale nadal manifestuje ona naturę kultu zła: arogancję, próżność, egoizm i oddawanie się swawolnemu niszczycielstwu. KPCh odziedziczyła komunistyczne zaprzeczenie praw niebios i jej odrzucenie ludzkiej natury pozostaje niezmienną.

Dziś KPCh kontynuuje rządzenie Chinami z pomocą doprowadzonej do perfekcji przez

lata metody walki, u ywaj c jej zwartego systemu organizacyjnego wraz z rz dz c form „owładni cia Parti ,” jak równie propagand zła, która funkcjonuje jak religia pa stwowa. Sze cech Partii Komunistycznej wcze niej zarysowanych zdecydowanie umieszcza dzisiejsz KPCh w obr bie definicji „sekty” czy „kultu zła;” nie czyni ona adnego dobra, jedynie zło.

Jako, e staje ona w obliczu mierci, ten komunistyczny kult zła przy piesza tempo swej korupcji i zwyrodnienia. Najbardziej martwi to, e uparcie poci gaj oni za sob chi ski naród w otchłanie korupcji i upodlenia.

Chi czycy musz sami sobie pomóc; musz si obudzi i musz otrzn si z KPCh.

**

Przypisy:

[1] „Lampart zgin ł, ale jego skóra nadal pozostaje” pochodzi z staro ytnej chi skiej ksi gi przepowiedni, *Wiersz o roz witającej śliwie* autorstwa Shao Yong (1011 – 1077 r.). Lampart odnosi si do geograficznego terytorium było Zwi zku Radzieckiego, który w rzeczywisto ci przypomina kształtem biegn cego lamparta. Wraz z upadkiem byłego Zwi zku Radzieckiego, esencja systemu komunistycznego rozpadła si , pozostawiaj c jedynie „skór ” (kształt), który odziedziczyła Komunistyczna Partia Chin.

[2] Konstytucja Chi skiej Republiki Ludowej (przetłumaczone z oryginalnego tłumaczenia na j zyk angielski, 1999 r.)

[3] Incydent „Korpusu AB” odnosi si do operacji „Korpus Anty-Bolszewicki” w 1930 r., kiedy Mao rozkazał zabicie tysi cy członków Partii, ołnierzy Armii Czerwonej i niewinnych cywilów na terenie Prowincji Jiangxi, próbuj c utwierdzi sw władz na obszarach kontrolowanych przez KPCh.

[4] ródło: „Raport z dochodzenia w sprawie ruchu chłopskiego w Hunan” autorstwa Mao (1927 r.)

[5] Góra Tai (Taishan) jest pierwsz z pi ciu sławnych gór w Prowincji Shandong w Chinach. Od 1987 r. jest ona zaliczana przez ONZ do miejsc dziedzictwa wiatowego.

[6] Kampania Wł czania Ziemi nawi zuje do ciemnej strony reform ekonomicznych w Chinach. Podobnie jak w rewolucji przemysłowej w Anglii (1760 – 1850 r.), ziemie rolnicze w dzisiejszych Chinach zostały wydzielone do stworzenia na nich ró nych stref ekonomicznych na wszystkich szczeblach (okr gowym, miejskim, prowincjonalnym i pa stwowym). W wyniku wł czania ziemi, rolnicy chi scy trac sw ziemie. W miastach mieszka ców starszych dzielnic miast i miasteczek cz sto zmusza si do przeniesienia tak, by zwolni miejsce na rozwój handlowy przy minimalnych odszkodowaniach dla mieszka ców. Wi cej informacji jest dost pne na:

<http://www.uglychinese.org/enclosure.htm>.

[7] Lin Zhao, studentka dziennikarstwa na Uniwersytecie Peki skim, w 1957 r. została zaklasyfikowana jako prawicowiec za niezale ne my lenie i gło ne krytykowanie ruchu komunistycznego. Została oskar ona o spisek obalenia dyktatury demokracji ludowej i aresztowana w 1960 r. W 1962 r. została skazana na 20 lat wi zienia. Dnia 29 kwietnia 1968 r. została zabita przez KPCh jako kontrrewolucjonistka.

Zhang Zhixin była intelektualistk , któr torturowano a do mierci przez KPCh podczas Wielkiej Rewolucji Kulturalnej za krytykowanie pora ki Mao podczas Wielkiego Skoku i za gło ne mówienie prawdy. Stra nicy wi zienni wielokrotnie rozbierali j do naga,

skuwali r ce za plecami i wrzucali j do m skich cel pozwalaj c wi nio m gwałci j zbiorowo, a popadła w obł kanie. Stra nicy obawiali si , e podczas egzekucji b dzie protestowała, wykrzykuj c slogany, wi c przed egzekucj rozci li jej gardło.

[8] „Rewolucja Lutowa” odnosi si do rosyjskiej rewolucji bur uazyjnej w marcu 1917 r., która odebrała tron carowi.

[9] Rewolucja Pa dziernikowa, znana również jako Rewolucja Bolszewicka, poprowadzona została przez Lenina i miała miejsce w pa dzierniku 1917 r. W czasie rewolucji wymordowano rewolucjonistów z klasy kapitalistów, którzy obalili cara, tym samym zdławiono rosyjsk rewolucj bur uazyjn .

[10] Zarówno „Incydent Mari” i „Masakra 12 kwietnia” odnosz si do ataków Kuomintangu na KPCh. „Incydent Mari” miał miejsce dnia 21 maja 1927 r. w mie cie Changsha w prowincji Hunan. „Masakra 12 kwietnia” miała miejsce 12 kwietnia 1927 r. w Shanghaju. W obu przypadkach, niektórzy członkowie KPCh i aktywi ci pro-KPCh zostali zaatakowani, zaaresztowani i zabici.

[11] Liu Di, oficer polityczny 20-tej Armii Czerwonej, który został oskar ony o przynale no do „Korpusu AB,” poprowadził bunt w Futian, oskar aj c Li Shaojiu o to, e był kontrrewolucjonist . Przej to wtedy kontrol nad miastem Futian i uwolniono ponad 100 przetrzymywanych za przynale enie do „Korpusu AB” i wykrzykiwano slogany „Koniec z Mao Zedongiem.”

[12] Peng Dehuai (1898-1974 r.): Komunistyczny generał Chin i przywódca polityczny. Peng był naczelnym dowódc na wojnie w Korei, wicepremierem Rady Pa stwa, członkiem Politbiura i Ministrem Obrony od 1954 do 1959 r. Został usuni ty ze stanowiska po nie zgodzeniu si z lewicowym podej ciem Mao na Plenum KPCh w Lushan w 1959 r.

[13] ródło: „Li Lisan: Osoba, dla której miały miejsce cztery uroczysto ci upami tniaj ce.”

[14] Cztery zasady to: cie ka socjalistyczna, dyktatura proletariatu, przywództwo KPCh, marksizm-leninizm i my l Mao Zedonga.